

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ Ε.Ε

Επιμέλεια Ύλης : Βίκυ Βάρδα

ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΟ ΤΟΜΟΥ Γ

Οι Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

=είναι ένα σύνολο από διεθνείς συνθήκες, που έχουν υπογραφεί από τα κράτη - μέλη και πάνω τους στηρίζεται όλο το θεσμικό οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελούν, κατά κάποιο τρόπο, τον συνταγματικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1. Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ)

Γνωστή και ως Συνθήκη των Παρισίων, υπογράφηκε στις [18 Απριλίου](#) 1951 στο Παρίσι από 6 κράτη (Βέλγιο, Γαλλία, Δυτική Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία) και τέθηκε σε ισχύ στις [23 Ιουλίου](#) 1952. Η ισχύς της συνθήκης έπαυσε στις [23 Ιουλίου](#) 2002. Σκοπός της Συνθήκης ΕΚΑΧ ήταν η δημιουργία αλληλεξαρτήσεων στον κλάδο του άνθρακα και του χάλυβα, έτσι ώστε να μην μπορεί μία χώρα να κινητοποιεί τις ένοπλες δυνάμεις της χωρίς να το γνωρίζουν οι υπόλοιπες χώρες. Με αυτόν τον τρόπο καλλιεργήθηκε κλίμα εμπιστοσύνης, εκτονώθηκαν οι εντάσεις μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και άνοιξε ο δρόμος για τη δημιουργία της ΕΟΚ.

2. Συνθήκη της Ρώμης

Υπογράφηκε στη Ρώμη στις [25 Μαρτίου](#) 1957 από 6 κράτη (Βέλγιο, Γαλλία, Δυτική Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία), τα οποία αποτελούν τα ιδρυτικά μέλη της ΕΟΚ, μετέπειτα Ε.Ε. Τέθηκε σε ισχύ την [1η Ιανουαρίου](#) 1958. Με τη Συνθήκη της Ρώμης ιδρύθηκε η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (EURATOM). Η κυριότερη αλλαγή σε σχέση με την προγενέστερη συνθήκη είναι η επέκταση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ώστε να συμπεριλαμβάνει και τη γενική οικονομική συνεργασία.

3. Συνθήκη Συγχωνεύσεως ή Συνθήκη των Βρυξελλών

Υπογράφηκε στις [8 Απριλίου](#) 1965 και τέθηκε σε ισχύ την [1η Ιουλίου](#) 1967. Έπαυσε να ισχύει στις [2 Οκτωβρίου](#) 1997. Σκοπός της συνθήκης ήταν ο εξορθολογισμός της λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και προέβλεπε την δημιουργία μιας ενιαίας Επιτροπής κι ενός ενιαίου Συμβουλίου και για τις τρεις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΕΟΚ, EURATOM, ΕΚΑΧ). Καταργήθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

4. Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη

Υπογράφηκε στις [17 Φεβρουαρίου](#) 1986 (Λουξεμβούργο) και [28 Φεβρουαρίου](#) 1986 (Χάγη). Τέθηκε σε ισχύ την [1η Ιουλίου](#) 1987. Με τη Συνθήκη αυτή επιχειρήθηκε η πρώτη μεγάλης κλίμακας αναθεώρηση της Συνθήκης της Ρώμης, με τη μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων της ΕΟΚ εν όψει της προσχώρησης της Πορτογαλίας και της Ισπανίας και την επίσπευση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων εν όψει της ενιαίας αγοράς. Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη προέβλεπε την επέκταση της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο (πράγμα που σήμαινε ότι θα ήταν πιο δύσκολο για μία χώρα να θέσει βέτο σε προτεινόμενη νομοθετική πράξη), τη θέσπιση διαδικασιών συνεργασίας και σύμφωνης γνώμης, που ενίσχυαν το ρόλο του [Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου](#).

5. Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή Συνθήκη του Μάαστριχτ

Υπογράφηκε στις [7 Φεβρουαρίου](#) 1992 στο Μάαστριχτ της Ολλανδίας και τέθηκε σε ισχύ την [1η Νοεμβρίου](#) 1993. Σκοπός της θεμελιώδους αυτής συνθήκης ήταν η προετοιμασία για την Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση και την εισαγωγή στοιχείων πολιτικής ένωσης (ιθαγένεια, κοινή πολιτική εξωτερικών και εσωτερικών υποθέσεων). Οι κυριότερες αλλαγές που επέφερε στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα ήταν η ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η θέσπιση της διαδικασίας συναπόφασης, που ενίσχυε τον ρόλο του [Ευρωκοινοβουλίου](#) στη λήψη των αποφάσεων και νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ των κρατών - μελών της Ε.Ε. στους τομείς της άμυνας, της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

6. Συνθήκη του Άμστερνταμ

Υπογράφηκε στις [2 Οκτωβρίου](#) 1997 στο Άμστερνταμ της Ολλανδίας και τέθηκε σε ισχύ την [1η Μαΐου](#) 1999. Σκοπός της Συνθήκης αυτής ήταν η μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε, εν όψει της προσχώρησης νέων κρατών - μελών στην Ένωση. Οι κυριότερες αλλαγές που προέβλεπε ήταν η τροποποίηση, η νέα αρίθμηση και η ενοποίηση των Συνθηκών Ε.Ε. και ΕΟΚ, καθώς και η μεγαλύτερη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων (εκτενέστερη χρήση της διαδικασίας της συναπόφασης).

7. Συνθήκη της Νίκαιας

Υπογράφηκε στις [26 Φεβρουαρίου](#) 2001 στη Νίκαια της Γαλλίας και τέθηκε σε ισχύ την [1η Φεβρουαρίου](#) 2003. Σκοπός της ήταν η μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε, ώστε να μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικά μετά την αύξηση των κρατών - μελών της σε 25. Προέβλεπε μεθόδους τροποποίησης της σύνθεσης της [Ευρωπαϊκής Επιτροπής](#) και επανακαθορισμό του συστήματος ψηφοφορίας στο [Συμβούλιο](#).

8. Συνθήκη της Λισαβόνας

Γνωστή και ως «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», τροποποίησε τις υπάρχουσες συνθήκες και υποκατέστησε το εγκαταλειφθέν «Ευρωπαϊκό Σύνταγμα». Υπογράφηκε στις [13 Δεκεμβρίου](#) 2007 στη Λισαβόνα και τέθηκε σε ισχύ την [1η Δεκεμβρίου](#) 2009. Σκοπός της Συνθήκης ήταν να γίνει η Ε.Ε. πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική και πιο ικανή για να αντιμετωπίζει «με μια φωνή» τα παγκόσμια προβλήματα. Η συνθήκη προέβλεπε, μεταξύ άλλων, την ενδυνάμωση του [Ευρωκοινοβουλίου](#), την αλλαγή των διαδικασιών ψηφοφορίας στο Συμβούλιο, την πρωτοβουλία των πολιτών, τον μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τον νέο Ύπατο Εκπρόσωπο για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και το νέο διπλωματικό σώμα της Ε.Ε. Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας αποσαφηνίζεται η κατανομή των εξουσιών μεταξύ Ε.Ε. και κρατών-μελών.

ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ έχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες το καθένα:

1. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) αποτελεί τη δημοκρατική φωνή των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντιπροσωπεύει, με άλλα λόγια, τους πολίτες της ΕΕ και εκλέγεται κάθε πέντε χρόνια με απευθείας καθολική ψηφοφορία σε όλα τα κράτη μέλη ταυτόχρονα. Δικαίωμα ψήφου έχει ο κάθε ευρωπαίος πολίτης που είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους. Το Κοινοβούλιο εκφράζει τη δημοκρατική βούληση των πολιτών της Ένωσης και εκπροσωπεί τα συμφέροντά τους στις συζητήσεις με τα άλλα θεσμικά όργανα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποιεί τις εργασίες του στο Στρασβούργο, στις Βρυξέλλες και το Λουξεμβούργο (Γενική Γραμματεία).

Οι αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου είναι:

- Εξετάζει και εγκρίνει την Ευρωπαϊκή νομοθεσία
- Ασκεί μαζί με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη νομοθετική εξουσία
- Εγκρίνει τον προϋπολογισμό της ΕΕ

- Ασκήι δημοκρατικό έλεγχο πάνω σε όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ
- Επικυρώνει σημαντικές διεθνείς συμφωνίες όπως Συνθήκες προσχώρησης νέων κρατών-μελών και συμφωνίες εμπορίου

Με την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας ενισχύεται ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των Εθνικών Κοινοβουλίων των κρατών-μελών της ΕΕ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποκτά νέες σημαντικές εξουσίες όσον αφορά τις νομοθετικές και δημοσιονομικές αρμοδιότητες του καθώς και για την έγκριση διεθνών συμφωνιών. Ενισχύεται η χρήση της διαδικασίας συναπόφασης κατά την άσκηση της πολιτικής διασφαλίζοντας την ισότιμη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με το Συμβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα αριθμεί περισσότερα από 751 μέλη. Ο αριθμός των εθνικών αντιπροσώπων για κάθε χώρα έχει οριστεί από 6 μέχρι 96 για κάθε κράτος-μέλος. Ενισχύεται επίσης ο ρόλος των Εθνικών Κοινοβουλίων χάρη στην καινοτομία της Συνθήκης που προβλέπει την αρχή της «επικουρικότητας». Σύμφωνα με την αρχή αυτή η Ένωση παρεμβαίνει μόνον όταν η δράση της κρίνεται αποτελεσματικότερη από την αντίστοιχη δράση που αναλαμβάνεται σε εθνικό επίπεδο.

2. Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωστό ως «Συμβούλιο των Υπουργών», αποτελεί τη φωνή των κρατών-μελών. Είναι το κύριο όργανο για τη θέσπιση της νομοθεσίας και τη λήψη των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο Συμβούλιο συμμετέχει ένας υπουργός από κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ ο οποίος εκλέγεται σε εθνικό επίπεδο. Κάθε χώρα της ΕΕ ασκεί εκ περιτροπής την Προεδρία του Συμβουλίου για ένα εξάμηνο. Σε κάθε Σύνοδο του Συμβουλίου συμμετέχει ένας υπουργός από κάθε κράτος-μέλος.

Το 2006 οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν την άσκηση της «Τρίο Προεδρίας» του Συμβουλίου. Η Προεδρία του Συμβουλίου, εκτός από τη σύνθεση των Εξωτερικών Υποθέσεων, ασκείται άτυπα από το 2007 από προκαθορισμένες ομάδες τριών κρατών-μελών στη βάση ενός κοινού προγράμματος δράσης για μια περίοδο 18 μηνών. Οι ομάδες αυτές συγκροτούνται με ισότιμη εναλλαγή κρατών-μελών. Κάθε μέλος της ομάδας προεδρεύει εκ περιτροπής όλων των συνθέσεων του Συμβουλίου για εξάμηνη περίοδο εκτός από τη σύνθεση των Εξωτερικών Υποθέσεων. Τα άλλα μέλη της ομάδας συνδράμουν την Προεδρία, σύμφωνα με το κοινό πρόγραμμα δράσης τους. Με την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, η άσκηση της «Τρίο Προεδρίας» αποκτά νομική ισχύ.

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες για τις Συνόδους πραγματοποιούνται από την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων (Coreper), που αποτελείται από Πρέσβεις (τους Μόνιμους Αντιπροσώπους των κρατών-μελών της ΕΕ). Το Συμβούλιο ασχολείται με διάφορα θέματα που αντιμετωπίζει η Ένωση, όπως η εξωτερική πολιτική, τα οικονομικά θέματα, θέματα εκπαίδευσης, θέματα ασφάλειας και η καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών.

Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι:

- Θεσπίζει Ευρωπαϊκή νομοθεσία, σε πολλούς τομείς μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Ένωσης μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Συντονίζει τη γενική οικονομική πολιτική των κρατών-μελών
- Έχει γνωμοδοτική αρμοδιότητα

3. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν πρέπει να συγχέεται με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε με το Συμβούλιο της Ευρώπης το οποίο είναι διεθνής διακυβερνητικός οργανισμός που ιδρύθηκε το 1949 με έδρα το Στρασβούργο και δεν αποτελεί όργανο της ΕΕ ή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελείται από τους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων των χωρών-μελών της ΕΕ και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο θεσμός αυτός δημιουργήθηκε με την πρακτική που καθιέρωσαν οι πολιτικοί ηγέτες της ΕΕ (οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων) μετά το 1974 να συναντιούνται τέσσερις φορές το χρόνο. Στις Συνόδους ή Διασκέψεις Κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προεδρεύει ο Πρόεδρος ή Πρωθυπουργός της χώρας η οποία ασκεί την Προεδρία της ΕΕ. Με την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας δημιουργείται νέα μόνιμη θέση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ο οποίος θα εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία για μια περίοδο δύομισι χρόνων. Η καινοτομία αυτή αντικαθιστά την εκ περιτροπής εξάμηνη Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από ένα κράτος-μέλος σε ένα άλλο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι το όργανο το οποίο χαράσσει τις βασικές πολιτικές και προτεραιότητες της Ένωσης και έχει δικαιοδοσία να ρυθμίζει τα δύσκολα ζητήματα για τα οποία δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία οι Υπουργοί (στη Σύνοδο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Εξετάζει, επίσης, θέματα διεθνούς επικαιρότητας. Στόχος του

είναι να εκφράζεται με μια φωνή για τα διεθνή ζητήματα καθορίζοντας μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ).

4. Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή Κομισιόν, είναι το πολιτικά ανεξάρτητο τεχνοκρατικό όργανο της ΕΕ που εκπροσωπεί και υπερασπίζεται τα συμφέροντα της Ένωσης ως σύνολο. Η Κομισιόν αποτελεί την κινητήρια δύναμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι υπεύθυνη για τις διαπραγματεύσεις που πραγματοποιούνται αναφορικά με τη Διεύρυνση της ΕΕ. Πρόεδρος της Επιτροπής εκλέγεται από το Συμβούλιο της ΕΕ που συνέρχεται σε επίπεδο Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων των κρατών-μελών και ο διορισμός του πρέπει να εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η κάθε χώρα-μέλος της ΕΕ διαθέτει από ένα Επίτροπο. Η Κομισιόν ενεργεί με πλήρη πολιτική ανεξαρτησία, γι' αυτό δεν πρέπει να δέχεται υποδείξεις από καμία Κυβέρνηση κράτους-μέλους της ΕΕ. Η θητεία της Κομισιόν είναι πέντε χρόνια και εδρεύει στις Βρυξέλλες.

Οι αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής:

- Προτείνει νέες νομοθεσίες στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο
- Είναι υπεύθυνη για την υλοποίηση των προϋπολογισμών και τη διαχείριση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και σχεδίων
- Είναι "θεματοφύλακας των συμφωνιών". Διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή των αποφάσεων της ΕΕ, των κανονισμών και οδηγιών που εκδίδουν το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο όπως η κοινή γεωργική, πολιτική, η πολιτική στους τομείς της έρευνας, αναπτυξιακής βοήθειας κ.λ.π.
- Διαπραγματεύεται διεθνείς συμφωνίες.

5. Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ή Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι το όργανο επιβολής του νόμου. Εξασφαλίζει ότι η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεύεται ομοιόμορφα και εφαρμόζεται αποτελεσματικά. Είναι αρμόδιο για την επίλυση των νομικών διαφορών και προβλημάτων μεταξύ των κρατών-μελών, των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, των επιχειρήσεων και των ατόμων.

Τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να ζητούν τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου όταν έχουν αμφιβολίες αναφορικά με την εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ. Επιπλέον, οι πολίτες της ΕΕ μπορούν να προσφεύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αποτελείται από ένα δικαστή για κάθε χώρα της ΕΕ και εδρεύει στο Λουξεμβούργο.

Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ συμπληρώνονται από άλλα σημαντικά όργανα και οργανισμούς:

6. Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τη χρηστή και νόμιμη διαχείριση του προϋπολογισμού της ΕΕ. Η κύρια αποστολή του είναι να ελέγχει ότι όλα τα εισοδήματα της ΕΕ έχουν εισπραχθεί και ότι όλα τα έξοδα έχουν γίνει με νόμιμο και κανονικό τρόπο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελείται από ένα μέλος για κάθε χώρα της ΕΕ και εδρεύει στο Λουξεμβούργο.

Εκτός από τα θεσμικά όργανα, η Ένωση διαθέτει ορισμένους άλλους οργανισμούς που διαδραματίζουν ειδικευμένο ρόλο:

- Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εκπροσωπεί την κοινωνία των πολιτών, τους εργαζόμενους και τους εργοδότες.
- Επιτροπή των Περιφερειών εκπροσωπεί την τοπική αυτοδιοίκηση και την περιφερειακή διοίκηση.
- Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων χρηματοδοτεί τα επενδυτικά σχέδια της Ένωσης και παρέχει βοήθεια στις μικρές επιχειρήσεις μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων.
- Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι αρμόδια για την ευρωπαϊκή νομισματική πολιτική της ΕΕ.
- Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξετάζει καταγγελίες των πολιτών για περιπτώσεις κακοδιοίκησης από όργανο ή οργανισμό της ΕΕ.
- Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων διασφαλίζει το απόρρητο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δημοσιεύει πληροφορίες σχετικά με την Ένωση.

· Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει την ευθύνη πρόσληψης προσωπικού για εργασία στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

· Ευρωπαϊκή Σχολή Δημόσιας Διοίκησης παρέχει κατάρτιση σε μέλη του προσωπικού της ΕΕ πάνω σε μία σειρά εξειδικευμένων θεμάτων.

Παράλληλα, έχουν συσταθεί και λειτουργούν ειδικευμένοι οργανισμοί. Πρόκειται για αποκεντρωμένους οργανισμούς που εκτελούν ορισμένα τεχνικά επιστημονικά ή διαχειριστικά καθήκοντα με στόχο την παροχή στήριξης στα κράτη-μέλη της ΕΕ και στους πολίτες.

eclass4U 2013